

[Maisted]

reageret på en sag af denne karakter, og begrundelsen har hele vejen igennem været, at der var tale om en politisk handling. Ja, denne politiske handling har altså været at skabe usikkerhed om danske virksomheder, og det gælder både fiskeri og andre produktionsvirksomheder som Cheminova.

Når det er sagt, vil jeg godt sige tak til forespørgerne for, at de endelig har været med til at sætte fokus på myndighedernes behandling af en sådan sag, og det er ganske enkelt rystende at høre, hvordan miljøstyrelsen, som siden 1976 ifølge amtvandinspektør Leif Stilling er blevet konfronteret med de problemer, der har været med anbringelsen af giftdepoterne, bare siger: ja men formalia har ikke været i orden, og derfor ønsker man ikke at gribe ind. Det viser, hvorfor vi i en periode på 5 år ifølge chefen for ferskvandslaboratoriet har spildt 10 mia kr. i dette samfund, uden at vi har været i stand til at forbedre vandkvaliteten. Hvis private virksomheder havde forvaltet borgernes penge på den måde, var de blevet tiltalt for økonomisk kriminalitet.

Det, der er galt, er miljøstyrelsen og de enkelte miljømyndigheder ude omkring. De forvalter denne lovgivning efter de forhåndenværende søms princip. Der er ikke tale om målrettet miljøpolitik. Man lægger skrappe krav på nogle, og så lader man naboen forurene videre, fordi det er to sager, man ikke kan overskue på én gang. Man har lavet vejledende bestemmelser, f. eks. om spildevandsudledning, og deri har man fastslået, at disse krav er så nye, at man først skal indhente erfaringer for, hvordan det hele virker, og de er i det hele taget stillet sporadisk. Ja, det tør svagt antydes.

Det er jo helt utroligt, at en virksomhed som Cheminova, som er ejet af en offentlig institution, har fået et sådant friløb, som den har fået. Havde det været en privat drevet virksomhed, havde den med garanti været lukket for mange år siden. Desuden har det været kendetegnende, at man har været i stand til at ødelægge mindre virksomheder her i landet, og så har man ladet de store løbe. Det er den gamle historie om, at man har kunnet overskue at tale om cykelskuret, men andre alvorlige problemer har man ikke været i stand til at løse.

Derfor trænger miljøloven i allerhøjeste grad til en revision, og det burde kræves, at

man virkelig fik recipientplanlægningen færdiggjort, fik analyseret, hvad man ville, og kunne stille konkrete krav til virksomhederne.

Det er jo fuldstændig forrykt, når man tænker på, hvordan man farer frem over for nogle, og der kan gives utallige eksempler på, at man handler totalt usagligt over for virksomheder; det behøver ikke alene at være med hensyn til spildevand, det drejer sig også om lugtgener og støjgener, og derfor er det jo rart, at vi har fået rejst denne sag.

Men det, der står tilbage i befolkningen, er, at diverse miljømyndigheder, når det drejer sig om en stor virksomhed, som der er store offentlige interesser i, har set igennem fingre med, hvordan virksomheden er drevet, og der er ikke noget at sige til, at man kan skabe frygt i det danske samfund for ukendte stoffer. Vi har set det i sagen med Sojakagefabrikken, hvor den kommunistiske miljøborgmester jo afgjort prøver på at slå politisk mønt af en sag, som folk i almindelighed ikke kan overskue.

Det vigtigste er altså, at vi får en miljølovgivning, der stiller konkrete krav til danske virksomheder og til danske offentlige myndigheder om, hvordan de skal gennemføre en fornuftig begrænsning af forureningen, og det burde være klart, at en samlet indsats, hvor man vurderer den samlede forurening, er en nødvendighed, hvis vi skal kunne løse problemerne fremover. Hvad hjælper det, at man stiller meget høje krav til enkeltvirksomheder om rensningseffekter på 99 pct., hvis man ikke stiller krav til naboerne?

Det er de problemer, vi har, det er derfor, vi har spildt så mange penge, som vi har gjort, og det er derfor, vi må rette anklagen mod miljømyndighederne, altså miljøstyrelse og miljøminister, fordi man ikke har forvaltet miljøloven på en for samfundet hensigtsmæssig måde. Derfor burde man også have gennemført en revision her og nu, men det ville miljøministeren ikke; han udskød den til næste samling.

Det er givet, at det er ikke den sidste mil-sag, vi får præsenteret her, men lad os dog håbe, at vi fremfor alt får fuld offentlighed om alle disse problemer. Kun derigennem er vi i stand til at oplyse befolkningen om, hvad det reelt drejer sig om, og kun derigennem er vi i stand til at fortælle befolkningen, at det er livsnødvendigt for det danske sam-